

Hiob 19

Septuaginta (LXX)

1 ὑπολαβών δὲ ιωβ λέγει

2 ἔως τίνος ἔγκοπον ποιήσετε ψυχήν μου καὶ καθαιρεῖτε με λόγοις

3 γνῶτε μόνον ὅτι ὁ κύριος ἐποίησέ με οὔτως καταλαλεῖτέ μου οὐκ αἰσχυνόμενοί με ἐπίκεισθε μοι

4 λαλῆσαι ῥῆμα ὃ οὐκ ἔδει τὰ δὲ ῥήματά μου πλανᾶται καὶ οὐκ ἐπὶ καιροῦ

5 ἔα δὲ ὅτι ἐπ' ἐμοὶ μεγαλύνεσθε ἐνάλλεσθε δέ μοι ὄνείδει

6 γνῶτε οὖν ὅτι ὁ κύριός ἐστιν ὁ ταράξας ὀχύρωμα δὲ αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ ὕψωσεν

7 ἵδον γελῶ ὄνείδει καὶ οὐ λαλῆσω κεκράξομαι καὶ οὐδαμοῦ κρίμα

8 κύκλῳ περιφοδόμημαι καὶ οὐ μὴ διαβῶ ἐπὶ πρόσωπόν μου σκότος ἔθετο

9 τὴν δὲ δόξαν ἀπ' ἐμοῦ ἔξεδυσεν ἀφεῖλεν δὲ στέφανον ἀπὸ κεφαλῆς μου

10 διέσπασέν με κύκλῳ καὶ φύγομην ἔξεκοψεν δὲ ὕσπερ δένδρον τὴν ἐλπίδα μου

11 δεινῶς δέ μοι ὀργῇ ἐχρήσατο ἡγήσατο δέ με ὕσπερ ἐχθρόν

12 ὁμοθυμαδὸν δὲ ἥλθον τὰ πειρατήρια αὐτοῦ ἐπ' ἐμοὶ ταῖς ὁδοῖς μου ἐκύκλωσάν με ἐγκάθετοι

13 ἀπ' ἐμοῦ δὲ ἀδελφοί μου ἀπέστησαν ἔγνωσαν ἀλλοτρίους ἢ ἐμέ φίλοι δέ μου ἀνελεήμονες γεγόνασιν

14 οὐ προσεποιήσαντό με οἱ ἐγγύτατοί μου καὶ οἱ εἰδότες μου τὸ ὄνομα ἐπελάθοντό μου

15 γείτονες οἰκίας θεράπαιναι τέ μου ἀλλογενῆς ἥμην ἐναντίον αὐτῶν

16 θεράποντά μου ἐκάλεσα καὶ οὐχ ὑπήκουσεν στόμα δέ μου ἐδέετο

17 καὶ ἱέτευον τὴν γυναικά μου προσεκαλούμην δὲ κολακεύων υἱοὺς παλλακίδων μου

18 οἱ δὲ εἰς τὸν αἰῶνά με ἀπεποιήσαντο ὅταν ἀναστῶ κατ' ἐμοῦ λαλοῦσιν

19 ἐβδελύξαντο δέ με οἱ εἰδότες με οὓς δὴ ἡγαπήκειν ἐπανέστησάν μοι

20 ἐν δέρματί μου ἐσάπησαν αἱ σάρκες μου τὰ δὲ ὀστᾶ μου ἐν ὁδοῦσιν ἔχεται

21 ἐλεήσατέ με ἐλεήσατέ με ὡς φίλοι χεὶρ γὰρ κυρίου ἡ ἀψαμένη μού ἐστιν

22 διὰ τί δέ με διώκετε ὥσπερ καὶ ὁ κύριος ἀπὸ δὲ σαρκῶν μου οὐκ ἐμπίπλασθε

23 τίς γάρ ἂν δῷ γραφῆναι τὰ ρήματά μου τεθῆναι δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίῳ εἰς τὸν αἰῶνα

24 ἐν γραφείῳ σιδηρῷ καὶ μολίβῳ ἢ ἐν πέτραις ἐγγλυφῆναι

25 οἶδα γάρ ὅτι ἀέναός ἐστιν ὁ ἐκλύειν με μέλλων ἐπὶ γῆς

26 ἀναστήσαι τὸ δέρμα μου τὸ ἀνατλῶν ταῦτα παρὰ γάρ κυρίου ταῦτά μοι συννετελέσθη

27 ἀ ἐγὼ ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι ἀ ὁ ὄφθαλμός μου ἔόρακεν καὶ οὐκ ἄλλος πάντα δέ μοι συντετέλεσται ἐν κόλπῳ

28 εἰ δὲ καὶ ἐρεῖτε τί ἐροῦμεν ἔναντι αὐτοῦ καὶ ρίζαν λόγου εὑρήσομεν ἐν αὐτῷ

29 εὐλαβήθητε δὴ καὶ ὑμεῖς ἀπὸ ἐπικαλύμματος θυμὸς γάρ ἐπ' ἀνόμους ἐπελεύσεται καὶ τότε γνώσονται ποῦ ἐστιν αὐτῶν ἡ ὕλη